

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ing. J. Č.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Dušanem Hebertem, Ph.D., advokátem,
sídlem Marie Pujmanové 2447/9, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, č. j. 10545/22/5100-41453-711400,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 17. 3. 2022, č. j. 10545/22/5100-41453-711400, kterým bylo v řízení o odvolání J. K., narozeného X, a I. K., narozené X, změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký Shodu s prvopisem potvrzuje J. R.

kraj, Územního pracoviště v Mostě, (dále jen „finanční úřad“) ze dne 30. 5. 2018, č. j. 1586081/18/2510-00540-506677, tak, že příklep se neuděluje. Zmíněným rozhodnutím finančního úřadu byl žalobci jakožto vydražiteli udělen příklep k nemovitým věcem vydraženým v rámci exekučního řízení vedeného proti J. K. a I. K., a to k pozemku parc. č. XA, k pozemku parc. č. XB, jehož součástí je rodinný dům č. p. X, a k pozemkům parc. č. XC, XD, XE a XF, vše v katastrálním území X (dále jen „dražené nemovité věci“). Žalobce též navrhoval, aby soud uložil žalovanému uhradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím mu bylo upřeno vlastnické právo k draženým nemovitým věcem, ačkoli uhradil dražební jistotu, zúčastnil se oznámené dražby, učinil nejvyšší podání, v dražebním jednání nebyly vzneseny žádné výhrady a jemu byl udělen příklep. Dražby se zúčastnil v dobré víře. Žalovaný pak v rozporu s daňovým řádem změnil rozhodnutí o udělení příklepu tak, že se příklep neuděluje, aniž ke změně tohoto rozhodnutí byly splněny zákonné podmínky. Žalovaný o odvolání rozhodoval podruhé poté, co jeho předchozí rozhodnutí ze dne 11. 4. 2019, č. j. 15020/19/5100-41453-711400, zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 20. 7. 2021, č. j. 15 Af 16/2019-76. Nyní napadené rozhodnutí se opírá o zjištění, že doručení usnesení o ceně a dražební vyhlášky jednomu z manželů (paní K.) nebylo řádné.
3. Žalobce namítl, že manželé K. proti vlastnímu obsahu usnesení o ceně ani samotné dražbě námitky nevznesli. Jejich námitky směřovaly k nesprávnému doručování. Podle žalobce dobrovolná úhrada vymáhané pohledávky daňovými dlužníky nebyla nijak podmíněna doručením usnesení o ceně nebo dražební vyhláškou. Posuzování podpisu na poštovní doručence druhého z manželů podle něj vyznívá úzkostlivě a formalisticky. Konstatuje, že manželé mají vzájemnou informační povinnost dle § 688 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Panu K., který bydlel v místě nahlášeném v Centrální evidenci obyvatel, přitom vše bezpochyby doručeno bylo. Pokud měl někdo za paní K. přebírat obsílky do vlastních rukou v místě bydliště jejího manžela, tak o této osobě musel manžel vědět a nesprávně předané zásilky musely někde skončit. Navíc poštovní doručovatelka před předáním písemnosti do vlastních rukou vyžaduje občanský průkaz, aby se písemnost dostala právě adresátovi. Paní K. se podle žalobce nijak nesnažila nahlásit změnu bydliště v evidenci obyvatel, aby finanční úřad mohl zasílat písemnosti na místo, ve kterém skutečně bydlí.
4. Žalobce namítl, že mezi vadou v doručování a udělením příklepu chybí potřebná příčinná souvislost. Příklep by podle něj byl udělen, i kdyby usnesení o ceně a dražební vyhláška byly řádně doručeny druhému manželovi. Dobrovolná úhrada v daňové exekuci není nijak vázána na jednotlivé úkony související s dražbou nemovitosti.
5. Dále žalobce namítal, že paní K. předložila dodatek ze dne 25. 3. 2019 ke znaleckému posudku ze dne 18. 7. 2018, kterýžto žalovaný shledal být dostatečným důvodem pro zpochybnění obsahu veřejné listiny, zjevně až po uplynutí 15denní lhůty pro návrh nových důkazů stanovené dle § 115 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi s výzvou k vyjádření ze dne 21. 1. 2019. Dle § 115 odst. 4 daňového řádu proto žalovaný nebyl oprávněn k takovémuuto důkazu přihlížet.
6. Důvod podle žalobce nebyl ani pro další Seznámení s výzvou žalovaného ze dne 26. 11. 2021; jednalo se o postup v rozporu s § 115 odst. 2 daňového řádu, neboť zdejší soud provedení nových důkazů po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného o odvolání nenařídil. Shodu s prvopisem potvrzuje J. R.

Otázka pravosti podpisu na poštovní doručence je skutkovou otázkou, nejedná se o právní otázku nebo jiné právní posouzení, které by zakládalo důvod pro nové Seznámení s výzvou. Žalovaný se ke znaleckému posudku ze dne 18. 7. 2018 vyjádřil a vyhodnotil jej jako důkaz v Seznámení ze dne 21. 1. 2019.

7. Žalobce v tomto směru odkázal na bod 32 rozsudku zdejšího soudu ze dne 20. 7. 2021, č. j. 15 Af 16/2019-76, podle kterého „...v přezkumném řízení má být posuzován pouze soulad správního rozhodnutí s právními předpisy“, a na § 121 odst. 1 daňového řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že ke změně rozhodnutí o příklepu přistoupil z důvodu, že v průběhu odvolacího řízení vzal za prokázané, že manželce dlužníka nebyly doručeny rozhodnutí o výsledné ceně nemovitých věcí a dražební vyhláška, resp. že o řádném doručení těchto rozhodnutí panují zásadní pochybnosti, které nebylo možné dalším dokazováním odstranit. Rozhodnutí o výsledné ceně nemovitých věcí přitom nemohlo nabýt právní moci předtím, než bylo doručeno manželce dlužníka. Podle § 221 odst. 4 daňového řádu se proti rozhodnutí lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení a dražbu lze nařídit až po právní moci tohoto rozhodnutí. Odvolání přitom má samo o sobě odkladný účinek ve vztahu k možnosti nařídit dražbu.
9. Dražba proto byla v daném případě nařízena v rozporu se zákonem. A jelikož nebyly naplněny zákonné podmínky pro nařízení dražby, nebyly naplněny ani zákonné podmínky pro udělení příklepu v takové dražbě. V odvolacím řízení bylo zpochybněno i to, zda byla paní K. doručena dražební vyhláška, tedy zda se mohla dozvědět o nařízení dražby. Pozdější jednání paní K. (úhrada vymáhané částky) navíc nasvědčuje tomu, že by v případě poskytnutí dostatečného časového prostoru ještě před nařízením dražby vymáhanou částku dobrovolně uhradila, což mohlo vést k zastavení daňové exekuce.
10. Žalovaný nesouhlasil ani s tím, že by v odvolacím řízení rozhodl na základě důkazů, ke kterým nebyl oprávněn přihlížet. Lhůta podle § 115 odst. 2 a 3 daňového řádu se podle něj vztahuje pouze k učinění důkazního návrhu, nikoli k fyzickému získání důkazního prostředku odvolacím orgánem. Paní K. přitom na výzvu ze dne 21. 1. 2019, která jí byla doručena dne 23. 1. 2019, reagovala podáním ze dne 5. 2. 2019, ke kterému nejenže přiložila další listinné důkazní prostředky, ale zároveň avizovala, že shora uvedená znalkyně zpracovává „zpřesňující znalecký posudek“, který bude předložen později. Znalkyně Mgr. Lenka Plzáková se navíc do sídla žalovaného za účelem zkoumání sporného podpisu paní K. na originálech příslušných dokladů o doručení dostavila už dne 1. 2. 2019. Paní K. tedy již v odvolacím řízení předcházejícím vydání prvního rozhodnutí o odvolání navrhla provedení všech rozhodných důkazů včas.
11. Posuzování skutkových otázek v odvolacím řízení po zrušujícím rozsudku soudu žalovanému nebylo zapovězeno, ba naopak. Jelikož listinné důkazy navržené paní K. neprovedl v řízení předcházejícím vydání prvního rozhodnutí o odvolání, provedl je v odvolacím řízení navazujícím na zrušující rozsudek. S výsledky dokazování pak v souladu s § 115 odst. 2 daňového řádu seznámil všechny účastníky řízení prostřednictvím seznámení a umožnil jim se vyjádřit a případně navrhnout další důkazní prostředky.

Replika žalobce

12. Žalobce namítl, že se žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nevyjádřil k tomu, co by při nařízení dražby proběhlo jinak. Usnesení o ceně limituje draženou cenu nemovitosti pouze

co do minima, nikoli do maxima dosažené ceny. Manželé K. netvrdili, že by nemovitost byla vydražena za menší než minimální cenu. Daňový dluh měli uhradit již před zahájením daňové exekuce, ani jeden z manželů nebyl omezen v úhradě vymáhané částky kdykoli během exekučního řízení.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že exekuční příkaz na prodej nemovitých věcí (následně dražených nemovitých věcí) ve společném jmění manželů J. a I. K. vydal finanční úřad dne 6. 12. 2017. Po ocenění nemovitých věcí znalcem vydal rozhodnutí o výsledné ceně nemovitých věcí a poté i dražební vyhlášku. K oběma těmto rozhodnutím je připojen doklad o doručení, podle kterého je paní I. K. (manželka povinného J. K.) převzala osobně dne 15. 3. 2018, resp. 20. 4. 2018; totožnost při tom měla být ověřena podle OP, jenž není blíže specifikován. Dne 30. 5. 2018 se konala dražba nemovitých věcí, při které nejvyšší podání učinil žalobce, jemuž finanční úřad rozhodnutím ze dne 30. 5. 2018, č. j. 1586081/18/2510-00540-506677, udělil příklep. Proti tomuto rozhodnutí podali včasné odvolání J. i I. K. Před tím, než bylo o jejich odvolání rozhodnuto, došlo ze strany odvolatelů k úhradě celého v daňové exekuci vymáhaného dluhu včetně příslušenství.
17. O odvolání manželů K. proti rozhodnutí finančního úřadu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 1586081/18/2510-00540-506677, soud rozhoduje podruhé. Rozsudkem ze dne 20. 7. 2021, č. j. 15 Af 16/2019-76, totiž rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2019, č. j. 15020/19/5100-41453-711400, pro nezákonnost zrušil, neboť žalovaný v něm rozhodl o změně usnesení o příklepu tak, že se žalobci příklep neuděluje proto, že nesprávně vycházel z rozhodnutí finančního úřadu ze dne 20. 2. 2019, č. j. 290285/19/2510-00540-506677, kterým byla daňová exekuce prodejem nemovitých věcí zastavena. Žalovaný tehdy v rozporu s § 223 odst. 4 daňového řádu považoval za rozhodnou skutečnost, na jejímž základě rozhodnutí o příklepu nebylo možné změnit tak, že se žalobci příklep neuděluje.
18. Na základě rozsudku soudu byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, přičemž ten byl při svém rozhodování vázán právním názorem soudu, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Soud přitom uvedl také to, že žalovaný bude v dalším řízení o Shodu s prvopisem potvrzuje J. R.

odvolání proti rozhodnutí o udělení příklepu muset mimo jiné zjistit skutečný stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

19. Odvolací správní orgán je oprávněn přihlídnout ke skutkovému a právnímu stavu, který zde byl v době vydání jeho rozhodnutí, a může zjištěný skutkový a právní stav rozšířit k datu vydání rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126, publ. pod č. 1786/2009 Sb. NSS). Výše uvedené platí tím spíše pro daňové řízení, v němž je odvolací orgán nadán pravomocí provádět dokazování, a nová tvrzení, skutečnosti či důkazy tak ověřovat a provádět, a může doplňovat řízení v plné šíři jak po stránce meritorní (doplňování podkladů pro rozhodnutí), tak po stránce procesní (odstraňovat vady řízení). Daňové řízení je řízením sice dvoustupňovým, avšak provázanějším mnohem více, než jak bývá zvykem v jiných procesních předpisech (srov. § 116 daňového řádu). To znamená, že případné nedostatky v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí může napravit druhostupňový orgán. Bylo proto v souladu se zákonem i zrušujícím rozsudkem soudu, že vyjádření a návrhy paní K. na doplnění dokazování byly posouzeny v rámci odvolacího řízení.
20. Není tedy rozhodně pravdou, jak se může podávat ze žaloby, že snad žalovaný mohl a měl při svém rozhodování po zrušujícím rozsudku soudu vycházet z původně zjištěného stavu věci, omezit se na jeho pouhé právní posouzení a že by mu bylo zapovězeno provádění dokazování dosud neprovedenými důkazními prostředky. V tomto směru nebyl případný ani žalobcův odkaz na bod 32 zrušujícího rozsudku, neboť napadené rozhodnutí v projednávané věci bylo vydáno v rámci odvolacího řízení, nikoli v rámci přezkumného řízení dle § 121 a násl. daňového řádu.
21. Soud považuje za nadbytečné se v nyní projednávané věci zabývat do jisté míry problematickou úpravou koncentrace úkonů dle § 115 odst. 3 a 4 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020. V dané věci totiž podle něj zcela postačí odkázat na vyjádření žalovaného, který správně poukázal na to, že 15denní lhůta k vyjádření a případnému návrhu na provedení dalších důkazních prostředků dle § 115 odst. 2 daňového řádu stanovená v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi s výzvou k vyjádření ze dne 21. 1. 2019 paní K. dodržena byla, neboť paní K. v této lhůtě reagovala právě návrhem na provedení dokazování dodatkem ke znaleckému posudku. Ten také následně předložila.
22. V nyní projednávané věci je navíc třeba vycházet z toho, že žalobce nečiní nijak sporným závěr žalovaného učiněný zejména na základě předloženého znaleckého posudku vyhotoveného znalkyní Mgr. Lenkou Plzákovou ze dne 18. 7. 2018 a jeho dodatku ze dne 18. 2. 2019 o tom, že manželka povinného, paní K., patrně nepřevzala doručované usnesení o ceně a velmi pravděpodobně ani dražební vyhlášku. V řízení nebylo prokázáno, že by se do dispozice paní K. tyto listiny dostaly jiným způsobem; nerozvinuté úvahy žalobce o tom, že zásilka „musela někde skončit“ či že manželé mezi sebou mají informační povinnost, jsou v tomto směru pouze náznakem nijak neprokázané spekulace. Tvrzená skutečnost, podle které se paní K. nijak nesnažila nahlásit změnu bydliště v evidenci obyvatel, by mohla mít význam v případě, že by jí předmětné listiny byly doručovány tzv. fikcí. Nikoli v případě, kdy byly nejspíše vydány jiné osobě a do dispozice paní K. se prokazatelně nedostaly.
23. Dále se soud zabýval argumentací žalobce, že právní závěr žalovaného o dopadech nedoručení usnesení o ceně a dražební vyhlášky paní K. na vydané usnesení o příklepu je nesprávný. Podle žalobce mezi vadou v doručování a udělením příklepu chybí potřebná

příčinná souvislost. Příklep by podle něj byl udělen, i kdyby usnesení o ceně a dražební vyhláška byly řádně doručeny paní K.

24. Podle § 177 odst. 1 daňového řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.
25. Podle § 185 odst. 1 daňového řádu, týká-li se daňová exekuce majetku patřícího do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka, má manžel dlužníka ohledně tohoto majetku stejné postavení jako dlužník; v pochybnostech se má za to, že majetek patří do společného jmění manželů.
26. Podle § 221 odst. 4 daňového řádu správce daně stanoví rozhodnutím výslednou cenu tak, že od ceny nemovité věci a jejího příslušenství a ceny práv spojených s nemovitou věcí odečte cenu závad, které prodejem v dražbě nezaniknou. Proti rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení a dražbu lze nařídít až po právní moci tohoto rozhodnutí.
27. Podle § 336l odst. 2 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) se vydražitel stává vlastníkem vydražené nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu.
28. Podle § 223 odst. 1 daňového řádu se lze proti rozhodnutí o udělení příklepu odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení. Podle § 223 odst. 3 daňového řádu o odvolání rozhodne odvolací orgán tak, že rozhodnutí o udělení příklepu potvrdí nebo změní tak, že se příklep neuděluje. Podle § 223 odst. 4 daňového řádu se o změně rozhodne, pokud v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby nebo byl příklep udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby.
29. Soud se se závěrem žalobce neztotožňuje. Vycházejí z rozhodování Nejvyššího soudu a obdobné úpravy o. s. ř. zdejší soud stejně jako žalovaný shledal, že zjištěná vada (primárně nedoručení usnesení o ceně manželce povinného) měla za důsledek porušení zákona při nařízení dražebního jednání, pro které neměla být vydána dražební vyhláška a dražba neměla být provedena. Z judikatury Nejvyššího soudu (např. usnesení ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2329/2005, ze dne 18. 11. 2009, sp. zn. 20 Cdo 4790/2007, či ze dne 26. 11. 2010, sp. zn. 20 Cdo 5060/2008) totiž vyplývá, že *„usnesení o ceně nemovitostí podle § 336a o. s. ř. mělo být doručeno také manželce povinného, jelikož, jak vyplývá z výpisu z katastru nemovitostí, dotčené nemovitosti patří do SJM jí a povinného. Protože se tak nestalo (a tento skutkový závěr nezpochybňuje ani samotný dovolatel) a protože soud dražební vyhlášku vydal, ačkoli usnesení o ceně právní moci nenabylo, pak – řečeno dikcí ustanovení § 336k odst. 3 (druhý případ) o. s. ř. – při nařízení dražebního jednání došlo k porušení zákona“*. Uvedená judikatura i odborná literatura (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 201-376. Komentář 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 2528 s.) vychází z toho, že porušením zákona při nařízení dražebního jednání je *„zejména vydání dražební vyhlášky před právní mocí usnesení o ceně, nedodržení 30-tidenní lhůty k nařízení dražebního jednání (§ 336d odst. 2 o. s. ř.) [...]“*.
30. Právě k nedoručení usnesení o ceně manželce povinného a vydání dražební vyhlášky, ačkoli usnesení o ceně nenabylo právní moci, v nyní projednávané věci došlo. Soud je přitom přesvědčen, že tato nezákonnost v postupu finančního úřadu představovala podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o udělení příklepu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Tomu, že by paní K. v případě vědomí o bezprostředně hrozící dražbě vymáhanou částku uhradila, což mohlo vést k zastavení daňové exekuce, ostatně nasvědčuje i její následné jednání, kdy z její strany došlo k úhradě dlužné částky.

31. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích včas uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. listopadu 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu